

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 74/2024-10

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára (sudca spravodajca) a sudcov Ivana Fiačana a Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], zastúpeného JUDr. Jurajom Gavalcom, advokátom, Piešťanská 3, Trnava, proti rozsudku Krajského súdu v Nitre sp. zn. 4To/22/2023 z 1. júna 2023 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 26. októbra 2023 domáha vyslovenia porušenia svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 8 ods. 2 a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozhodnutím všeobecného súdu označeným v záhlaví tohto uznesenia. Takisto žiada ústavný súd o jeho zrušenie a o priznanie náhrady trov právneho zastúpenia.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ bol rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 21T/30/2021 z 18. januára 2023 (ďalej len „prvostupňový rozsudok“) uznaný vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c) a d) a ods. 2 písm. a) a c) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere jedenástich rokov a ôsmich mesiacov. O odvolaní sťažovateľa rozhodol krajský súd napadnutým rozsudkom sp. zn. 4To/22/2023 z 1. júna 2023 (ďalej len „namietaný rozsudok“), ktorým prvostupňový rozsudok okresného súdu podľa § 321 ods. 1 písm. b) a d) Trestného poriadku zrušil v celom rozsahu a podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku uznal sťažovateľa vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c) a d) a ods. 2 písm. a)

a c) Trestného zákona, za čo mu uložil trest odňatia slobody vo výmere jedenástich rokov a ôsmich mesiacov.

II.

Argumentácia sťažovateľa

3. V ústavnej sťažnosti sťažovateľ dôvodí, že je namietaný rozsudok krajského súdu nepreskúmateľný, keďže z neho nie je možné zistiť, na základe akých úvah hodnotil krajský súd vykonané dôkazy. V tomto smere konkretizuje a uvádza, že krajský súd oprel svoj právny záver o vine sťažovateľa výlučne o výpovede svedkov, a to o ich výpovede z prípravného konania. Podľa jeho názoru títo svedkovia v konaní pred súdom vypovedali v porovnaní s prípravným konaním odlišne, a to tak, že zhodne popreli, že by im sťažovateľ mal niekedy zadovážiť nedovolené látky. Dôvodí, že uvedenú okolnosť predstrel v podanom odvolaní ako zásadnú odvolaciu námietku, napriek tomu sa s ňou podľa jeho mienky krajský súd vo svojom rozhodnutí nevysporiadal, čo sťažovateľ hodnotí ako právne a ústavne neakceptovateľný postup.

4. Sťažovateľ takto predstreté argumenty opiera aj o judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorej koncept spravodlivého a kontradiktórneho procesu predpokladá, že by mal konajúci súd v zásade priznať väčšiu váhu svedeckej výpovedi poskytnutej v štádiu súdneho konania v porovnaní so svedeckou výpoveďou z prípravného konania za predpokladu, že neexistujú vážne dôvody na iný záver.

5. V uvedenom postupe krajského súdu sťažovateľ vidí porušenie všetkých svojich označených práv.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

6. Podstatou argumentácie ústavnej sťažnosti je tvrdenie sťažovateľa o porušení jeho práv v dôsledku postupu krajského súdu, ktorý sa podľa jeho mienky riadne nevysporiadal so zásadnou otázkou týkajúcou sa hodnotenia relevantných dôkazov, ktorú odvolaciemu súdu sťažovateľ predstrel v rámci dôvodov ním uplatneného odvolania. Námietka sťažovateľa obsiahnutá v ústavnej sťažnosti je v podstate námietkou hodnotenia vykonaných dôkazov, ktorá je v zmysle § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku vylúčená z dovolacieho prieskumu, a teda je založená právomoc ústavného súdu posúdiť opodstatnenosť argumentov formulovaných v ústavnej sťažnosti sťažovateľa.

7. Pri posúdení opodstatnenosti ústavnej sťažnosti sťažovateľa sa tak úlohou ústavného súdu stalo zodpovedanie otázky, či je právny záver krajského súdu týkajúci sa otázky hodnotenia vykonaných dôkazov primerane odôvodnený, resp. či bola čiastková odvolacia námietka formulovaná v odvolaní sťažovateľa krajským súdom primerane zodpovedaná. Na tento účel sa ústavný súd oboznámil s dôvodmi namietaného rozsudku krajského súdu v časti, ktorej sa týka argumentácia sťažovateľa obsiahnutá v ústavnej sťažnosti.

8. Krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia v prvom rade objasnil, že dôvodom jeho postupu, teda dôvodom zrušenia prvostupňového rozsudku okresného súdu, bola v podstate písárska chyba spočívajúca v nesprávnej kvantifikácii nedovolanej látky THC z konope („5,300 mg“) zaistenej

pri vykonanej domovej prehliadke v porovnaní so skutočným stavom („5300 mg“) prezentovaným v znaleckom posudku. Krajský súd vysvetlil, že vo výroku prvostupňového rozsudku označené upotrebitelné množstvo nedovolanej látky THC z konope nepostačuje na výrobu čo i len jednej dávky, preto vzhľadom na absenciu odvolania prokurátora (ktoré by umožnilo označenú chybu napraviť) nebolo možné túto nesprávnosť korigovať a odvolací súd predmetný čiastkový skutok zo skutkovej vety výroku namietaného rozsudku vypustil. V tomto kontexte doplnil, že táto sťažovateľom namietaná nesprávnosť týkajúca sa ustáleného množstva THC z konope v skutkovej vete prvostupňového rozsudku, korigovaná odvolacím súdom, nemala vplyv na právnu kvalifikáciu celkového konania (ostatných skutkov) sťažovateľa, ustálenú vo výroku prvostupňového rozhodnutia. V rámci svojej argumentácie ďalej vysvetlil, že v rámci svojho prieskumu vyhodnotil ako správny postup orgánov činných v trestnom konaní v rámci prípravného konania vykonané dokazovanie za dostatočné na prijatie prvostupňového rozhodnutia a odôvodnenie prvostupňového rozsudku okresného súdu za primerané, vrátane úvah týkajúcich sa hodnotenia vykonaných dôkazov. Podľa svojho vyjadrenia tak postupoval podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku, teda vychádzal zo skutkového stavu správne ustáleného okresným súdom doplneného dôkazmi vykonanými odvolacím súdom. Uvedeným postupom tak odkázal na skutkové závery prvostupňového súdu, ktorý za dôkazy preukazujúce vinu sťažovateľa považoval popri výsledku vykonanej domovej prehliadky a výsledku odpočúvania a záznamu telekomunikačnej prevádzky predovšetkým priame dôkazy, a to výpovede svedkov z prípravného konania, ku ktorých hodnoteniu sa okresný súd aj osobitne vyjadril. Poukázal na to, že vzhľadom na odlišnosť výpovedí týchto svedkov v štádiu súdneho konania okresný súd správne uplatnil postup podľa ustanovení § 264 ods. 1 Trestného poriadku (ak sa svedok odchýli v podstatných bodoch od svojej skoršej výpovede, môže mu byť na návrh prokurátora, obžalovaného alebo obhajcu zápisnica o jeho skoršej výpovedi predložená na vysvetlenie rozporov v jeho výpovediach). Na základe výsledkov tohto postupu potom prijal záver o účelovosti výpovedí týchto špecifikovaných svedkov v súdnom konaní, ktorí podľa neho nedokázali racionálne a hodnoverne vysvetliť rozpory vo svojich výpovediach poskytnutých najprv v prípravnom konaní a potom v konaní pred súdom, kde relevancia ich výpovedí z prípravného konania bola potvrdená získanými prepismi hovorov a sms správ medzi nimi a sťažovateľom a zároveň v súdnom konaní vypočutí policajti činní pri výsluchoch v prípravnom konaní vylúčili akýkoľvek nedovolený nátlak na uvedených svedkov v rámci prípravného konania. V tomto kontexte v namietanom rozsudku tiež doplnil, že na postup okresného súdu podľa § 264 ods. 1 Trestného poriadku boli splnené všetky zákonné podmienky vrátane dodržania princípu kontradiktórnosti konania, keď sa v prípravnom konaní výsluchu všetkých týchto svedkov zúčastnil aj obhajca sťažovateľa, a teda prečítané zápisnice o výsluchu označených svedkov z prípravného konania možno využiť ako dôkaz aj s odkazom na špecifikované stanovisko trestnoprávneho kolégia najvyššieho súdu.

9. Vzhľadom na skutočnosti uvedené v predchádzajúcom bode odôvodnenia tohto rozhodnutia ústavný súd konštatuje, že sa nemôže stotožniť s tvrdením sťažovateľa, že by jeho zásadná odvolacia námietka o absencii hodnotenia výpovedí svedkov, ktorí sa odchýlili v súdnom konaní od svojich výpovedí poskytnutých v rámci prípravného konania, nebola náležite zodpovedaná. Sťažovateľovi bol totiž zrozumiteľným a zároveň logickým spôsobom vysvetlený skutkový záver konajúcich súdov o účelovosti označených svedeckých výpovedí realizovaných v štádiu súdneho konania, pretože ich hodnovernosť bola spochybnená na základe postupu konajúceho súdu podľa

§ 264 ods. 1 Trestného poriadku a pri ich konfrontácii s inými vykonanými dôkazmi (výsledky odpočúvania a výsluchy policajtov činných v prípravnom konaní). Takto stratili výpovede svedkov realizované v štádiu súdneho konania v rámci rozhodovania o vine sťažovateľa, resp. pri celkovom hodnotení dôkazov, svoju váhu a vierohodnosť a relevancia tak bola pripísaná výpovediam týchto svedkov realizovaným v rámci prípravného konania. Skutočnosť, že sťažovateľ zastáva iný právny názor, ako prijal v tejto veci krajský súd, a subjektívne považuje poskytnutú odpoveď za nedostatočnú, nemôže viesť k záveru o arbitrárnosti namietaného rozsudku krajského súdu a nezakladá ani oprávnenie ústavného súdu nahradiť právny názor krajského súdu svojim vlastným.

10. Ústavný súd tak dospel k záveru, že účinky uplatnenej právomoci vo veci rozhodujúceho krajského súdu v danom prípade sú zlučiteľné s obsahom sťažovateľom označených článkov ústavy, listiny a dohovoru, a preto ústavnú sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov ako zjavne neopodstatnenú.

11. Ústavný súd vzhľadom na všetky svoje závery rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. februára 2024

Peter Molnár
predseda senátu